

Sygn. akt: I C 497/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Sylwia Staniszevska
Protokolant:	Starszy sekretarz sądowy Dorota Cichorz Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 27 grudnia 2018 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko M. F.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. F. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 441,10 zł (czterysta czterdzieści jeden zł 10/100 gr) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 maja 2017 r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. znosi wzajemnie między stronami koszty procesu.

IC 497/18

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. F. kwoty 773,18 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i o orzeczenie o kosztach procesu.

Roszczenie swoje uzasadnił tym, że w dniu 24.02.2016 r. w ramach oferty powoda umożliwiającej nabycie urządzenia telekomunikacyjnego w nierozzerwalnym związku z zawarciem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (umowa nr (...)), pozwany zawarł umowę sprzedaży ratalnej urządzenia telekomunikacyjnego, które zostało mu wydane przy zawarciu umowy. Pozwany zobowiązał się do zapłaty ceny urządzenia w miesięcznych ratach, z zastrzeżeniem wpłaty pierwszej raty przy zawarciu umowy. Kolejne raty winny być zapłacone przez pozwanego w wysokości i terminach określonych w harmonogramie spłat rat. Pozwany nie zapłacił powodowi wszystkich wymagalnych rat. Do wymagalnych rat powód doliczył odsetki ustawowe, naliczonych od dnia następnego po wskazanej dacie płatności poszczególnych rat do dnia wystawienia poszczególnych not odsetkowych.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany złożył sprzeciw do nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał, że kwestionuje roszczenie powoda co do zasady i wysokości. Powód nie przesyłał

pozwanemu comiesięcznych faktur, na podstawie których pozwany był zobowiązany do zapłaty abonamentu za usługę internetu i rat sprzętowych. Obowiązek powoda w tym zakresie wynika z umowy i regulaminu. Wezwania do zapłaty przysyłał pocztą zwykłą. Kierując do pozwanego wezwania do zapłaty, wzywał go do zapłaty należności za raty sprzętowe, co pozwany czynił. Dokonując wpłat pozwany zaznaczał, że jest to należność tytułem rat sprzętowych. W rozmowie z konsultantem w dniu 24.02.2016 r. pozwany nie został poinformowany, że usługę przesyłania faktur drogą elektroniczną, i sms finansowy, można uruchomić tylko dla danego numeru, nie można jej powiązać z innym numerem. Pozwany zaś w rozmowie z konsultantem wnosił by na numer (...) wysłać mu sms z informacją dotyczącą kwoty do zapłaty za usługi na nr (...). Obecna sytuacja jest wynikiem błędu konsultanta a nie pozwanego. nie zawierała z powodem żadnej umowy. W ocenie pozwanego, za niedopuszczalną należy uznać sytuację braku kierowania jakichkolwiek faktur bądź rachunków dotyczących usług, których wysokość nie jest określona z góry, a następnie obciążania klienta negatywnymi konsekwencjami tego faktu.

Ponadto pozwany podniósł, że powód nie wykazał dowodu odbioru pism, na które się powołuje w pozwie. Pozwany zakwestionował otrzymanie od powoda wezwania do zapłaty i wypowiedzenia umowy. Podniosła, że po stronie powodowej zachodzi brak legitymacji czynnej do dochodzenia należności, gdyż powód nie jest właścicielem urządzenia.

Sąd Rejonowy, ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24.02.2016 r. strony zawarły umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zgodnie, z którą powód zobowiązała się świadczyć pozwanemu określone w umowie usługi telekomunikacyjne, a pozwany do uiszczania z tego tytułu opłat zgodnie z cennikiem. Jednocześnie w związku z zawarciem umowy, pozwany nabył urządzenie typu smartfon. W umowie zaznaczono, że operator nie jest sprzedawcą urządzenia. (dowód: umowa k.31–37) Pozwany kupił przedmiotowe urządzenie na raty. Wysokość rat i termin ich płatności został określony w harmonogramie spłat rat, wskazany został tam też numer rachunku bankowego na który należało dokonywać wpłat. Pierwszą ratę pozwany zapłacił przy zawarciu umowy. Pozostałe raty pozwany zobowiązała się wpłacać na rachunek powoda, na fakturze za usługi telekomunikacyjne, w biurze obsługi abonenta, oraz w internetowym systemie obsługi. (pkt. 4 umowy sprzedaży na raty) Pozwany w umowie wyraził zgodę na prawo powoda do dochodzenia rat ceny zakupu urządzenia. (dowód: umowa k.32, 38-41, 46)

Pozwany tytułem rat na poczet ceny sprzedaży urządzenia dokonał wpłaty: w dniu 13.05.2016 r. kwoty 106,43 zł i kwoty 40,02 zł, w dniu 9.07.2016 r. - kwoty 61 zł, w dniu 14.12.2016 r. - kwoty 91 zł. (dowód: przelewy (...) odwr., k. 75 odwr., 76, 79)

W dniu 2.01.2017 r. powód wystosowała do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 120,28 zł tytułem rat za sprzedane urządzenie za okres od 25.08.2016 r. do 25.11.2016 r. wraz z odsetkami. (dowód: pismo k.80) W dniu 13.01.2017 r. pozwany w związku z tym wezwaniem dokonał wpłaty kwoty 121 zł.(dowód przelew k.75) W dniu 2.03.2017 r. powód wystosowała do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 156,10 zł tytułem rat za sprzedane urządzenie za okres od 25.08.2016 r. do 25.01.2017 r. wraz z odsetkami.(dowód: wezwanie k.81) Pismem z dnia 28.04.2017 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 744,10 zł w terminie do dnia 19.05.2017 r. tytułem ceny sprzedaży. Pismo to pozwany odebrał w dniu 9.05.2017 r. (dowód: dokumenty k. 51-57)

Powód dochodzi należności tytułem rat za sprzedane urządzenie za okres od 25.08.2016 r. do 28.04.2017 r. wraz z odsetkami. (dowód: zestawienie k.30)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone przez stronę powodową i pozwaną.

Na wstępie należy zauważyć, że powód dochodzi należności za sprzedane pozwanemu urządzenie, którego cena została pozwanemu rozłożona na raty. Z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów wynika, że powód dochodzi należności tytułem rat za sprzedane urządzenie za okres od 25.08.2016 r. do 28.04.2017 r. wraz z odsetkami.

Z dokumentów zebranych w sprawie wynika, że strony zawarły umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) zgodnie, z którą powód zobowiązała się świadczyć pozwanemu określone w umowie usługi telekomunikacyjne, a pozwany do uiszczania z tego tytułu opłat zgodnie z cennikiem. Z dokumentów tych wynikają jednocześnie, że w związku z zawarciem umowy, pozwany nabył urządzenie typu smartfon, cena sprzedaży tego urządzenia została pozwanemu rozłożona na raty, strony zawarły umowę sprzedaży na przedmiotowego urządzenie. Z treści umowy sprzedaży na raty wynika, że raty pozwany zobowiązała się wpłacać na rachunek powoda, na fakturze za usługi telekomunikacyjne, w biurze obsługi abonenta, oraz w internetowym systemie obsługi. (pkt. 4 umowy) Wysokość rat i termin ich płatności został określony w harmonogramie spłat rat, wskazany został tam też numer rachunku bankowego na który należało dokonywać wpłat.

Niezasadny zatem należy uznać zarzut pozwanego, że obowiązek zapłaty tych rat na poczet ceny sprzedaży urządzenia aktualizował się dla pozwanego w momencie otrzymania od powoda faktury lub informacji o należności przesłanej sms-em czy drogą elektroniczną. Pozwany bowiem w harmonogramie spłat rat został poinformowany jaką kwotą i w jakim terminie i na jakie konto winien uiścić powodowi. O. ten jak wynika z zawartej przez strony umowy nie był uzależniony od otrzymania przez pozwanego od powoda informacji o wysokości należności, która była pozwanemu znana z harmonogramu spłat rat.

Niezasadny należy również uznać zarzut pozwanego braku legitymacji powoda do dochodzenia należności. Wprawdzie w umowie zawartej przez strony zaznaczono, że operator nie jest sprzedawcą urządzenia, jednakże pozwany w umowie o świadczenie usług wyraził zgodę na prawo powoda do dochodzenia rat ceny zakupu urządzenia. (k.32)

Z przedłożonych przez pozwanego dowodów wpłaty wynika, że na poczet należności z tytułu ceny sprzedaży urządzenia dokonał jedynie wpłat dnia 13.05.2016 r. kwoty 106,43 zł i kwoty 40,02 zł, w dniu 9.07.2016 r. - kwoty 61 zł, w dniu 14.12.2016 r. - kwoty 91 zł, w dniu 13.01.2017 r. - kwoty 121 zł. (k. 74 odwr., k. 75, k. 75 odwr., 76, 79) Na przekazach tych bowiem widnieje numer rachunku bankowego odbiorcy odpowiadający numerowi rachunku bankowego wskazanemu w harmonogramie spłaty rat, na który pozwany winien dokonywać wpłat tytułem rat za urządzenie. Sąd nie uznał by pozostałe przedłożony przez pozwanego dowody wpłaty były na poczet tej należności, dotyczy to przekazów z dnia 9.03.2016 r. na kwotę 152,68 zł (k.74), z dnia 13.06.2016 r. na kwotę 141,48 zł (k.76 odwr.), z dnia 9.07.2016 r. na kwotę 145,48 zł (k.77, k.77 odwr), z dnia 8.08.2016 r. na kwotę 139,96 zł (k.78), z dnia 9.10.2016 r. na kwotę 299,43 zł (k.78 odwr.), gdyż wskazany w nich numer rachunku bankowego odbiorcy jest inny niż ten do dokonywania wpłat tytułem rat za urządzenie.

Jak wcześniej wskazano, powód dochodzi należności tytułem rat za sprzedane urządzenie za okres od 25.08.2016 r. do 28.04.2017 r. Z dowodów wpłat przedłożonych przez pozwanego wynika, że za ten okres dokonał wpłat jedynie w dniu 14.12.2016 r. - kwoty 91 zł, w dniu 13.01.2017 r. - kwoty 121 zł, łącznie kwotę 303 zł. Pozostałe wpłaty, przyjęte przez sąd jako dokonane na poczet należności dochodzonej przez powoda, zostały dokonane wcześniej przed początkową datą okresu za jaki dochodzona jest należność.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego, że uiścił całą należność tytułem ceny sprzedaży urządzenia zakupionego na raty, gdyż są sprzeczne z dokumentami zebranymi w sprawie.

W tym stanie rzeczy mając na uwadze powyższe rozważania, sąd po uwzględnieniu wpłat pozwanego 303 zł na poczet należności głównej w kwocie 744,10 zł, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 441,10 zł, na podstawie art. 535 k.c., art. 583 k.c.,

Sąd nie uwzględnił żądania powoda zasądzenia kwoty odsetek dochodzonej obok roszczenia głównego w kwocie 5,58 zł i w kwocie 23,50 zł. Powód wskazał bowiem, że odsetki te są naliczane od dnia następnego po wskazanej dacie płatności poszczególnych rat do dnia wystawienia poszczególnych not odsetkowych, powód jednak nie przedstawił dowodu doręczenia pozwanemu tych not odsetkowych. Sąd zasądził zatem odsetku ustawowe za opóźnienie po upływie 14 dni od dnia otrzymania przez pozwanego wezwania do zapłaty z dnia 28.04.2017 r. Wezwanie to pozwany otrzymał w dniu 9.05.2017 r. (k.56 odwr.)

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 100 k.p.c. albowiem żądania stron zostały uwzględnione częściowo.